

לא למען הכסף - כי אם למען ההנאה בלבד

במקביל לכלבה מגוע דניי-ענק, העוגה לשם "לולו". כחמישים שנה הוא שוקד על אוספי-בולים נדיר ביופיו, בולים של חיות מהעולם כולו. המעניין באוסף חריג זה היא העובדה שלכל מדינה חיות האופייניות לה, שאותן היא מציגה על בוליה. הרביעייה המצולמת כאן, מפארגואי, מביאה רביעיית כלבים יפה ביותר. ישנם בין בוליו של כרמל גם אוספים בנושאים המוקדים בחיות, כמו הכלב לעזרת העיוור, הכלב לעזרת הדוור, או הצלת כלבים על-ידי אגודות שונות. מי רוצה להחליף.

ישנם כמה מאפיינים לאספני בולים, ואחד מהם היא יצר ההשקעה. אין כמעט אדם המקדיש את חייו ואת עיתות הפנאי שלו לבולים. שאינו חדרו בהכרה כי "ביום אחד יהיה האוסף הזה שווה הרבה".

ואמנם, אוספי בולים הם השקעה לא מבוטלת, משהו הדומה לאוסף מטבעות או עתיקות המוערכים בהון עתק.

לא כן אוסף הבולים של אליהו כרמל מרמת גן, המטפח אותו

כלבוטק

מאת

ד"ר יקותיאל שרעבי

ועדנה פיינרו

אל תפקירו

את פרי האהבה

רואים את הנאהבים והנעימים שבתמונה: מראה יפה, בלי ספק, יודעים מה התוצאה? גורים, כן, גורים. זה לא רק דבר טבעי בהחלט, ולא רק דבר משמח

ויפה מאין כמוהו, אך זה יכול להיות גם דבר עצוב ועגום בהחלט. עובדה: ישנה היום בישראל בעייה של עודף גורים. טורי העיתונים מלאים במודעות על מכירת גורים. זה במיקרה הטוב. במיקרה הפחות טוב מחפשים בעלי-גורים דרכים שונות להיפטר מהם, ולפעמים לא מתאמצים כל כך ומפקירים אותם. וכך קורה שישנם גורים רבים המשוטטים אנה ואנה כיתומים לא רצויים, נתונים לרחמייהם של העוברים ושבים ולעתים להתאכרות של סוטים או למכונת ההיסול הציבורית.

זו אינה שיטה.

אתה אחראי לכלבך — הייה בן-אדם גם לגבי צאצאיו. אתה יכול לגשת ביום שבת לגני התערוכה ושם להציע את גורך למכירה או למסירה. אבל גם זה, לא בלי ראש! אל תמסור אותם בלי תשלום. אינך עושה בכך חסד לאיש. הנדיבות אינה משתלמת כשמדובר בבעלי-חיים. אם נתת אותו חינוך אין כסף לא יעריכו אותו בביתו החדש. לפעמים קורה שילד לוקח אותו, ולפעמים בלי רשות מהוריו, הוא מביא את הגור הביתה ואחרי שקיבל מנה מהוריו משלח אותו בחזרה לרחוב. או בפעמים אחרות ישנם ילדים הנוטלים את הגורים בהתלהבות של רגע, כשמתחשק להם לשחק קצת, ואז, כשהולך מצבי-הרוח מועבר העול אל ההורים, שלא תמיד מוכנים, לקבל עליהם את התפקיד או את האחריות, ואז מוצא את עצמו הגור באותו מצב שהתחיל בו — לא רצוי.

כשאתה מאניש

אותו, הוא

מעניש אותך

שחקן הטניס שאימן את הכלב שבתמונה היה בוודאי גאה מאוד ברגע שבו הפך כלבו לקולט-כדורים מיומן. אבל מה היה קורה אילו פקד עליו לעשות כן עם עגבי ניות — והכלב היה מחטיא את המטרה ומביא בפיו משהו אחר? או אז בוודאי היה מגנה אותו וחושב — איזה סמבל! פגי פרודן כותבת על כך כמה דברים מעניינים ביותר, באותו נושא שחביב עלינו כל כך, "האנשה", שמסביר הרבה טעויות בתופעות שבני-אדם משליכים מעצמם ו- מדביקים לכלביהם.

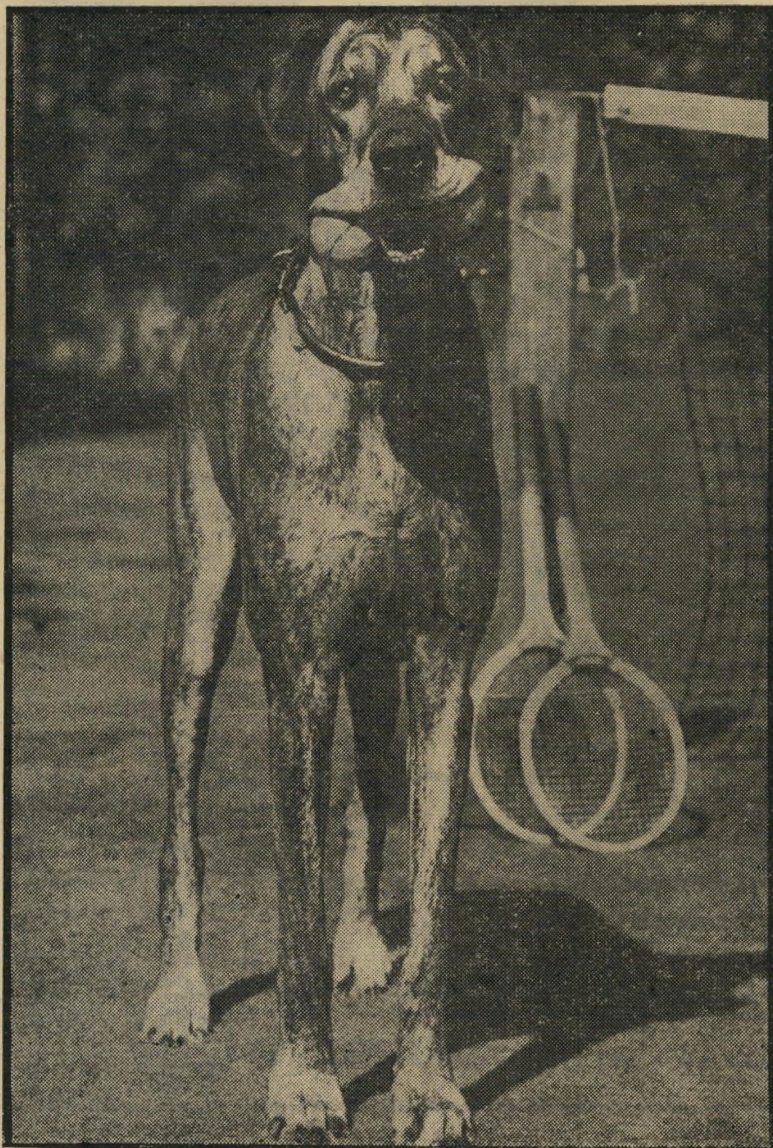
וכך מתארת פרודן את התופעה שהיא מכנה בשם "מבוכה באימון".

● אדם שולח את כלבו להביא מיש-קולת המדיפה ריח. הכלב אומן להביא מישקולות ולכן הוא הולך ומביא מישקולת כלשהי. אך זו אינה המישקולת שאליה התכוון האדם. האדם אינו מרוצה, טופח על ראשו של הכלב ושולח אותו בחזרה. באימונים קודמים למד הכלב לקבל את הטפיחה ולחזור לעבודה. הוא עושה מה שהוא חושב שהאיש רוצה שיעשה — צא מצא מישקולת, הבא אותה, חטוף טפיחה על הראש, צא... וחוזר חלילה. האם הכלב שוטה? האם הוא עושה דווקא? האם הוא עקשן? לאו דווקא.

● אדם שולח את כלבו החוצה להביא פריט בעל ריח. הכלב הולך ומביא את הפריט הלא-ינכון. האדם צורח: "לא!" הכלב מפסיק, עומד ליד החפץ וממתין לפקודה נוספת. שוטה? דווקא? עקשן? אבל הלא האיש אמר לו להפסיק! מה רוצים מן הכלב המבין והמציית לפקודה "לא"? הכלב אינו מבין שישנו פריט מסויים. לכן, הוא אינו מביא אף חפץ. וזוהי דרך מחשבתו של כלב, לא של בן-אדם.

● אשה עוזבת את כלבה, מורה לו "לא

גם אם לא נעים להודות בכך, דבר משלמים עבורו — מעריכים אותו, ולגבי חיות-מחמד זהו כלל בל יעבור. ואתה, שקיבלת את הגור, אל תתרגש מקשיי הקליטה שלו. טוב שתדע כי ב-14 הימים הראשונים לשהותו בביתך תעברו שינויים תקופתיים הסתגלות. יש מה שנקרא "התקופה הרטובה", כשהוא מרטיב את הבית ואת חדר המדרגות — זה עובר. העיקר — וזה יקל על הגור ועל המישפחה המאמצת גם יחד — לבקר בהקדם במייר פאה לחיות-בית, לקבל ייעוץ, חיטונים והדרכה בכל הנושאים הרפואיים והאמני-תיים גם יחד. בדיוק כמו שעושים עם תינוק. וכי מה הוא גור אם לא תינוק?

סובלים מן המחלה הקשה ששמה "האנשה". הם מנסים להכניס הליכי חשיבה אנושיים למוחות כלביהם. הם סבורים שהכלב חושב במוחו ומסיק מסקנות. אבל כלבים חושבים כמו כלבים. אין זאת אומרת שהליכי החשיבה שלהם ביחס אלינו עדיפים או נחותים. הם פשוט שונים לחלוטין. וטוב אם נכיר בהם ונבין אותם.

הליכי חשיבה של כלב הם פשוטים, ישי-רים, כנים, חיוביים ורגעיים. להגיע להבנת הכלב, יכול להיות קל וזה אכן כך, קל — אך לבן סוגו, כלומר, לכלב אחר. אנו מסבכים הכל על-ידי הנסיון שלנו לעשות מכלב מה שהוא איננו ומה שלעולם לא יהיה. גם אם נאמנו בכל דרך דמיונית שהיא.

לזוו". מתרחקת ופונה חזרה ורואה כי הכלב בעקבותיה. היא מתעספת וצועקת "לא". היא נרגזת כי הכלב הפר את הור"אותיה. איך לדעתך על הכלב להבין זאת? הוא ספג את הצעקה בזמן שהתקדם. הוא, אם כן, סובל מבילבול כתוצאה מההאנשה שלה.

הכלב אינו מבין משמעויות מפולפלות. הוא אינו מבין את התפיסה של "לפעמים", "אולי", "אפשר", "אחר כך", "מדי פעם". איך הוא יכול להבין אם ה"לא" מביע "אל תבוא עד שאקרא לך" או "אל תביא את המישקולת הזאת, תביא אחרת". בנוסף לכך, איך הוא מסוגל לקלוט את אלה תוך כדי חבטות בראשו. כל שלושת האנשים שבדוגמות אלה